

de fornødne Oplysninger i alle de Tilfælde, hvor der er Afvigelse tilstede. Dette kan jeg ikke erkjende; jeg mener, at de Oplysninger, der skulle gives, ikke blot skulle være dem, som Revisorerne finde fornødne, men ogsaa dem, som Thinget finder fornødne. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) mener, at man derved ikke viser Revisorerne den Tillid, man skylder dem, saa tager han feil; thi den Tillid, man viser dem, finder sit Udtryk ved Valg, hvorved man forudsætter, at de snarere ville gjøre mere, end Instruxen paa lægger dem, end søge at vige tilbage fra dette Paalæg; dette er det rette Kriterium for den Art Tillidsmænd, naar man skal vælge dem. Jeg kan ikke see, at det ærede Medlem bagved (Wille) har fremmet Sagen ved sine Udtalelser. Han har villet forklare for mig, hvorledes det var lettest at komme til at undersøge Revisorernes Beretning, og denne Forklaring gik omtrent ud paa, at, naar Statsrevisorerne sendte os en Beretning med den Betsked, at der Intet var at berette, saa vilde Arbeidet være let for Udvalget. Sa, ganske vist; men da vi ikke kunne være tjente med at tage det paa denne Façon, saa er det rigtigst at faae Arbeidet gjort saa fuldstændigt som muligt. Dette er min Erfaring, og den er ikke ganske kort; jeg troer, at jeg ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds har taget en meget væsentlig Deel i at faae Statsrevisionen bragt paa en saadan Fod, at den nu er Noget værd. Vi skulle vogte os for Alle dem, der tilraade en letfærdig Revision, thi derved komme vi til at give mange Penge ud.

Wille: Den Misforstaaelse, som den ærede sidste Tale troer, at jeg har gjort mig skyldig i, har jeg ingenlunde begaaet; jeg har ikke opfattet hans Uttringer saaledes, som han meente. — At jeg skulde tage Ordet for en letfærdig Revision, er en af de Uttringer, som det ærede Medlem udfaster, men for hvilke der ikke findes den mindste Skygge af Grund. Dersom

Forholdet til Statsrevisionen er dette, at kun de Medlemmer, som have havt Sæde i Udvalget, skulde kunne danne sig en Mening om Sagen og høre sig om den, er jeg bange for, at de fleste af de ærede Medlemmer vilde komme til at sidde her som stumme og uvillige Vidner. Sa, dersom jeg turde spørge, hvor mange af de ærede Medlemmer der have gjen-nemlæst — jeg vil ikke blot sige iaar, men overhovedet noget Nar — den store, tykke Bog fra Statsrevisoratet, troer jeg endogsaa, at der var Mange af os, der kom til at slaae Dinene ned og see meget unfselige ud; thi jeg troer, at der er et overmaade stort Antal, som ikke læser den. Sagen er imidlertid virkelig blevet stillet noget ubilligt ligeoverfor mig, der kun som Tilhører ved den foregaaende Debat har taget Ordet. Der er ikke Tale om at søre Ordet for nogen letfærdig eller løs Revision, men Talen er om ligeoverfor en meget bestemt og skarp Udtalelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) at gjøre en anden-anskuelse gjældende. Det ærede Medlems Udtalelse gik ud paa, at Statsrevisionen, overalt hvor Uover-eensstemmelse fandtes, ubetinget ved enhver Leilighed skulde, ifølge § 2 i sin Instrux, indhente de fornødne Oplysninger og forelægge dem for Rigsdagen, men derimod blev der nedlagt Indsigelse fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer). Det forekom mig, at denne Indsigelse var begrundet, og at den Fortolkning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds opstillede af Instruxens § 2, ikke er hævet over Tvivl; eller, for at udtrykke dette paa en anden Maade, ikke holder Stik. — Dersom det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) kun har villet sige, at Statsrevisoratet, hvor der er nogensomhelst Tvivl, hellere skal indkræve Oplysninger end lade det være, er jeg overordentlig villig til at slutte mig til ham, men jeg har opfattet det ærede Medlem saaledes, at han i Virkeligheden med Hensyn til